شهرآرا
روزنامه شهروند و زندگی
۳شنبه
۱ مهر ۱۳۹۹
۴ صفر ۱۴۴۲
شماره ۳۲۰۸
SHAHRARANEWS.IR
۰۴

با ما در ارتباط باشید

info@shahrara.com — رایانامه
۳۰۰۰۷۲۸۹ — پیامک
۰۹۱۵۴۲۹۴۵۸۰ — پیام رسان
۰۵۱-۳۷۲۸۸۸۸۱-۵ — تلفن

آموزش و پرورش

کاظم محمودزاده| با وضعیت قرمز خراسان رضوی و نبود دانش‌آموزان در مدارس، سرنوشت اصل و سود پول‌هایی که از اولیا گرفته شده است، چه می‌شود؟

شهرداری

نسرین اباذریان| در بسیاری از خیابان‌ها بوی لجن، آزاردهنده است. به ۱۳۷ زنگ زدیم، گفتند مربوط‌به اتفاقات آب است و آن‌ها هم گفتند لوله‌ها را تمیز کنید. لطفا پیگیری کنید.

۰۹۱۵...۷۷۴| در سیدی، خیابان خاکستری ۲۹، مدتی است که پیاده‌رو توسط شرکت مخابرات کنده و رها شده است. لطفا رسیدگی کنید.

محمد آبروان| لطفا در مناطق شهرداری، اکیپی تشکیل بدهید تا برای شناسایی مشکلات آسفالت معابر در حوزه استحفاظی‌شان اقدام کنند. وضعیت کنونی مشهد از این لحاظ زیبنده شهر نیست.

غلامرضا جلالی| لطفا آسفالت پیاده‌رو در رستمی ۲ نبش ۲/۱۵ را بهسازی کنید.

فرهنگ شهروندی

۰۹۳۵...۷۵۸| چند سال پیش، برای دیدن بستگان، سفری به خارج از کشور داشتم. رانندگی‌ها قانونمند بود و هر کس در لاین خود حرکت می‌کرد. متاسفانه اینجا برخی رانندگان فقط به فکر سبقت و پیداکردن راه فرار هستند؛ حتی موتورسوارها در پیاده‌روها!

موسسه‌های مالی و اعتباری

شهروند| چرا با وجود قانون امهال و حذف جریمه مرکب از وام‌های تولیدی، بانک‌ها دربرابر این قانون تمکین نمی‌کنند؟ مثلا به‌ازای ۱۳۵میلیون تومان وام و پرداخت ۲۶۰میلیون، بانک ۳۵۰میلیون دیگر برای تسویه و آزادسازی سند می‌خواهد؛ یعنی در کل ۶۱۰میلیون تومان!

اداره کل دام‌پزشکی خراسان رضوی

شهروند| تا چند سال قبل، یکی از قطب‌های تولید گوشت و لبنیات مشهد مربوط‌به روستای خلق‌آباد در جاده کلات بود و بیشتر اهالی روستا، دارای دامداری بودند. به بهانه آلودگی و محیط زیست به همه اخطار جمع‌آوری دادند. حالا که دامداری‌ها جمع و به سالن و سوله تبدیل شده و به تجار و صاحبان کالا اجاره داده شده است، معلوم است که گوشت و لبنیات گران می‌شود.

سازمان اتوبوس‌رانی

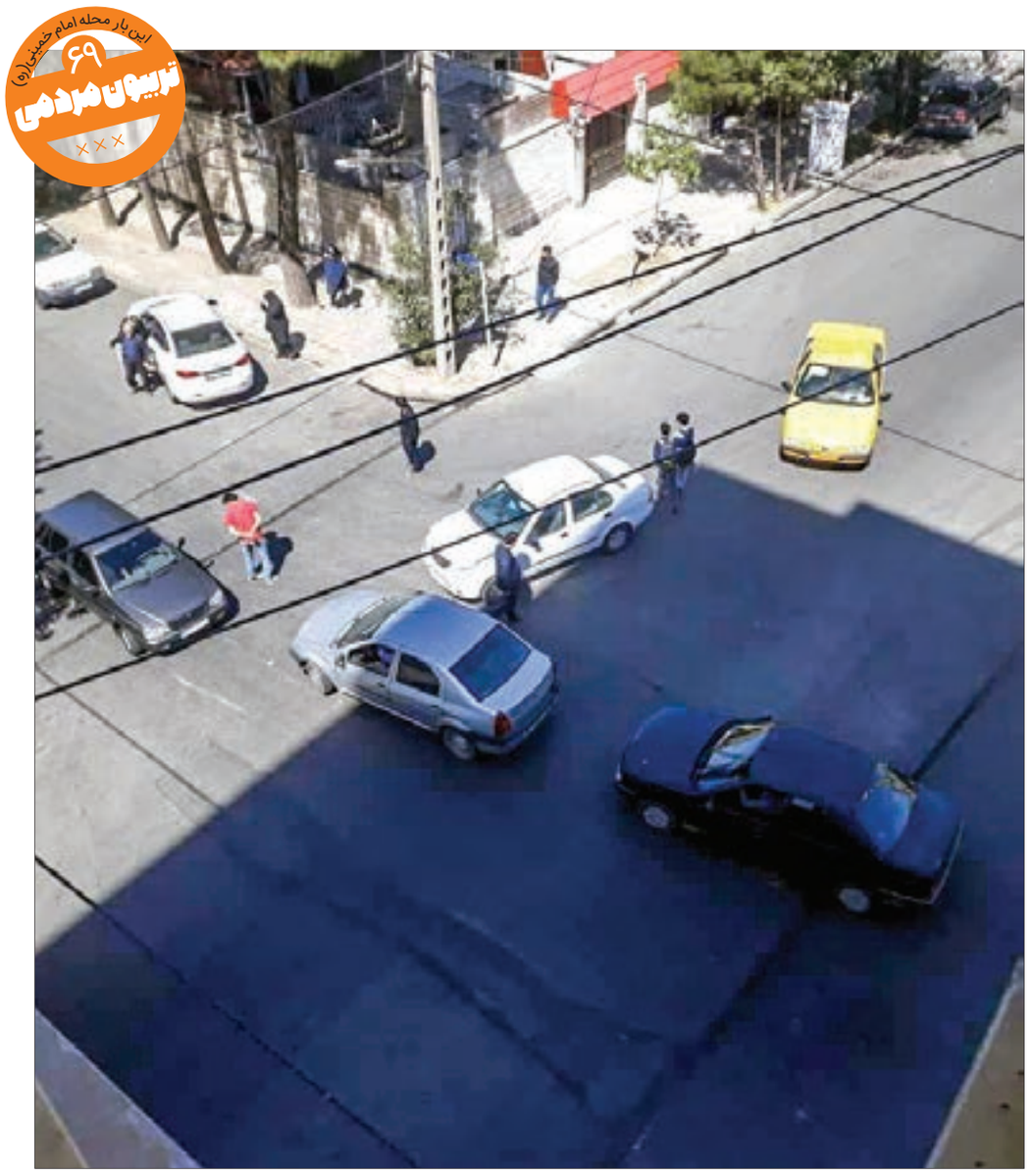
شهروند| خط ۳۸/۱ ساعت ۶ عصر، جمعیت زیادی سوار می‌کند که تنفس در هوای آلوده‌اش سخت است. چرا ماموران مثل قبل حضور ندارند تا برای نداشتن ماسک تذکر بدهند؟

رعایت پروتکل‌های بهداشتی در اتوبوس برابر دستورالعمل

سازمان اتوبوسرانی مشهد| در پاسخ به پیام شهروند محترمی که عنوان کرده بودند «بعضی کارها در جامعه ما انجام می‌شود که فقط گفته شود انجام دادیم، ولی وقتی دقت کنید ایرادش را می‌بینید مثلا به قول خودشان برای مبارزه با کرونا داخل اتوبوس در حد دو تا دستگیره محلول می‌پاشند و صندلی‌های اتوبوس و ایستگاه را طوری علامت زده‌اند که اتفاقا در چند نقطه افراد کنار هم قرار می‌گیرند واقعا باید یک نفر به کار افراد نظارت داشته باشد» به اطلاع شهروندان محترم می‌رساند همه پروتکل‌های بهداشتی برابر دستورالعمل‌های ابلاغی در ناوگان به صورت مستمر در حال انجام است، لذا رعایت بهداشت فردی و حفظ پروتکل‌های بهداشتی توسط مسافران محترم نتیجه بهتر و موثرتر را در بر خواهد داشت. لازم به توضیح است فضای داخل ناوگان سطح شهر به صورت روزانه در ابتدای خطوط ضدعفونی می‌گردد. در صورت مشاهده هرگونه مشکل در انجام کار مراتب را به شماره تلفن ۳۳۲۳۵ اداره بازرسی سازمان یا مرکز ارتباط مردمی ۱۳۷ با ذکر مشخصات دقیق زمان مشاهده تخلف شماره خط و اتوبوس اعلام کنید تا رسیدگی لازم صورت پذیرد.

همچنین در پاسخ به پیام شهروند محترم مبنی بر اینکه «مسیر تردد عابران پیاده در ابتدای خیابان شیرازی بسیار نامناسب است و مسافران اتوبوس هنگام پیاده شدن در شمال خیابان برای عبور از عرض خیابان دچار مشکل می‌شوند. اولا محل عبور عابران را از حرم صد متر دور کردند که باعث رنجش و طولانی شدن مسیر تردد عابران پیاده شده است و ثانیا محل عبور فعلی وسط چهارراه شارستان قرار گرفته است که از همه طرف امکان تصادف با عابر آن وجود دارد» به اطلاع شهروندان محترم می‌رساند در حال حاضر فاصله ایستگاه اعلامی تا گذرگاه عابر پیاده حدود ۳۰ متر می‌باشد لیکن به جهت حفظ ایمنی شهروندان و جلوگیری از بروز حادثه ایجاد محدودیت دید خودروهای سواری نسبت به مسافرانی که پس از پیاده شدن از اتوبوس قصد عبور از خیابان را دارند، امکان حذف فاصله یاد شده میسر نمی‌باشد.

برای برنده شدن کافیست دیده شوید
۳۷۲۸۸۸۸۱-۵
داخلی ۵۲۷

تصادف هویت محله ما شده است

داستان چهارراهی در انتهای خیابان عدل خمینی(ره) که هر هفته یک تصادف دارد

تکتم جاوید
t.javid@shahraranews.ir

تریبون محله

«همین الان دوباره تصادف شد و سه تا ماشین سر همین چهارراه شاخ به شاخ شدند.» صدای یکی از اهالی خیابان امام‌خمینی(ره)۸۶ است که یک‌ساعت بعد از حضور ما در کوچه‌شان، تماس می‌گیرد تا خبر یک تصادف جدید را بدهد و شاهدی باشد بر ادعایی که همراه همسایگانش مطرح کرده بودند. پیامک‌های چند شهروند درباره تصادف‌های بی‌شمار در یکی از خیابان‌های فرعی امام‌خمینی(ره)۸۶ و رفع‌نشدن این مشکل طی چندسال، سبب شد تریبون مردمی خود را به میان اهالی بیاوریم. این معبر به «عدل ۸۶» شهره است و ترافیک انتهای خیابان پرتردد امام‌خمینی(ره) و هم‌جواری با پایانه مسافربری سبب شده است یکی از مسیرهای گریز خودروهایی باشد که برای فرار از ترافیک و دسترسی ساده‌تر به پایانه، میان‌بر می‌زنند اما حواسشان به تقاطع‌های این کوچه نیست و درنتیجه تصادف‌های بی‌شماری را باعث می‌شوند؛ تصادف‌هایی که گاه خسارت چندانی ندارد و بین دو طرف حل‌وفصل می‌شود و گاه شدیدتر است و پای افسر راهنمایی‌ورانندگی را به صحنه حادثه باز می‌کند.

ماجرا چنان تکراری است و آن‌قدر برای رفعش اقدام نشده که برخی اهالی می‌گویند: «احتمالا این تصادف‌ها هویت محله ماست و برخی می‌ترسند اگر از شمارشان کم شود، هویت مردم اینجا هم از بین برود!».

مشکل اهالی و دردسر رانندگان

از کمربندی که وارد خیابان امام‌خمینی(ره) شوید، امام خمینی(ره)۸۶ دومین خیابان فرعی و سمت راست شماست. ساعت حدود ۱۰صبح است اما معبر، لحظه‌ای از رفت‌وآمد خودروها خالی نیست. در انتهای آن و هم‌جوار با پایانه مسافربری امام‌رضا(ع)، اتاقک‌های سه‌درچهاری بین خانه‌ها قرار گرفته که دفتر اجاره باربری‌هاست. طرف دیگر هم انبار توشه مرکزی پایانه است و همین سبب شده افراد زیادی برای میان‌برزدن و رسیدن به پایانه و این باربری‌ها، مسیر امام خمینی(ره)۸۶ را انتخاب کنند. ضمن اینکه بسیاری از خیابان‌های فرعی و کوچه‌های امام‌خمینی(ره) به هم راه دارند و به‌راحتی می‌توانید برای فرار از ترافیک خیابان اصلی از آن‌ها تعیین مسیر کنید. خیابان‌های پهن، این فکر را به سر برخی رانندگان می‌اندازد که می‌توان با تمام سرعت راند اما همین وسوسه باعث بروز دردسرهای فراوان برای رانندگان و اهالی محل شده است.

معمولا دو دسته از خودروها خیابان ۸۶ را انتخاب می‌کنند. کمی پایین‌تر از ورودی بولوار، اولین چراغ قرمز در تقاطع چهارراه قرار دارد؛ برخی رانندگان با مشاهده ترافیک و پیش‌از رسیدن به چراغ قرمز وارد خیابان ۸۶ می‌شوند. برخی هم با اینکه ورودی اصلی پایانه مسافربری از خیابان امام‌خمینی ۸۰ است، به‌دلیل ترافیک و شلوغی، عبور از خیابان ۸۶ را انتخاب می‌کنند و همین باعث انتقال تردد خودروها به خیابان‌های اطراف می‌شود.

جلو درخانه خودمان امنیت نداریم

خانواده میرسعیدی شاید قدیمی‌ترین ساکن این محله باشند، چون به گفته خودشان سال ۱۳۴۸ که این خانه را ساخته‌اند، بقیه کوچه‌ها بیابان بوده است. خانه‌شان با شمایل قدیمی مانند اغلب خانه‌های این محدوده، سمت راست اولین چهارراه این خیابان قرار دارد و همه تغییرات، شلوغی‌ها و مشکلات محله را به چشم دیده‌اند. این چهارراه کانون اصلی تصادفات است؛ خانم میرسعیدی حدود هفتادساله به نظر می‌رسد و همان‌طور که چادر رنگی را روی سرش محکم می‌کند، می‌گوید: تا دلتان بخواهد اینجا تصادف می‌شود؛ هفته‌ای یک یا دو مورد؛ تصادف‌هایی که بعضی وقت‌ها به‌دلیل سرعت راننده آن‌قدر شدید است که ماشین به ستون چراغ برق یا درختان آن‌سوی چهارراه برخورد می‌کند. همین چند روز پیش یک ماشین به ستون چراغ برق آن سوی خیابان برخورد کرد.

لابه‌لای صحبت‌هایش، دخترش هم وارد گفت‌وگو می‌شود و تصادفی را شرح می‌دهد که در آن مقصر نبوده اما قربانی سرعت زیاد راننده دیگری شده که از این مسیر عبور می‌کرده است؛ «یک روز وارد خیابان شدم تا ماشینم را جلو خانه پارک کنم. راننده پرایدی که با سرعت خیلی زیاد به چهارراه رسید، نتوانست ماشین را کنترل کند و با ماشین من برخورد کرد. خوشبختانه خودم آسیبی ندیدم و آن راننده هم آسیب جدی ندید اما خسارت زیادی به خودروها وارد کرد. این یعنی ما جلو در خانه خودمان هم امنیت نداریم.» او این را هم اضافه می‌کند که «خودرو عبوری از اینجا به‌دلیل وجود پایانه اغلب نمره شهرستان هستند و شناختی از کوچه‌ها و خیابان‌ها ندارند.»

پیرمرد همسایه هم که سوپر کوچکش را از دو سال پیش و کمی پایین‌تر از چهارراه اول راه انداخته است، این سخنان را تایید می‌کند و وقایع مشابهی را که با چشم دیده است، روایت می‌کند؛ «گاهی خودرو با خودرو، گاهی خودرو با موتوری، گاهی خودرو با عابر پیاده، گاهی هم فرمان می‌چرخانند که به هم نخورند و می‌زنند به ماشین‌های پارک‌شده.» او امیدی به مراعات رانندگان ندارد؛ چراکه بارها بی‌ملاحظگی‌شان را دیده است؛ برای همین دلش برای بچه‌های کوچک محله می‌سوزد که «به‌خاطر شلوغی و رفت‌وآمد ماشین‌ها نمی‌توانند از خانه خارج شوند.»

گلایه به ماموران راهنمایی و رانندگی بی‌فایده بود

محمد خزایی و خانواده‌اش ساکن بیست‌ساله خانه دیگری نبش همین چهارراه هستند. او چندبار پیگیر حل مشکل این تقاطع و تصادف‌هایش بوده اما تاکنون به نتیجه‌ای نرسیده است. بااین‌حال هر دفعه که پلیس راهنمایی و رانندگی برای ثبت تصادفی به اینجا می‌آید، مشکل را مطرح می‌کند اما اینکه همچنان تصادفات پرشمار است یعنی «گفته‌ها بی‌اثر هستند.»

احتمالا این تصادف‌ها هویت محله ماست و برخی می‌ترسند اگر از شمارشان کم شود، هویت مردم اینجا هم از بین برود!

او درباره وضعیت خیابان محل سکونتشان این‌طور توضیح می‌دهد: رانندگان به محض اینکه ترافیک بولوار را می‌بینند، وارد این خیابان می‌شوند و چون دید کاملی ندارند و همچنین خیابان شیب دارد، با سرعت زیاد و دنده پر به سرچهارراه می‌رسند که حاصلی جز تصادف ندارد.

پیشنهاد خزایی برای رفع مشکل، این است که ابتدای خیابان تابلو «ورود ممنوع» نصب شود و تاکید می‌کند: این خیابان به‌دلیل وجود پایانه و چند انباری همیشه شلوغ است. درصورتی‌که ابتدای خیابان تابلو «ورود ممنوع» نصب شود، رانندگان از همان خیابان‌های تعیین‌شده، مقصد خود را انتخاب می‌کنند و مشکلات اهالی کمتر می‌شود. همچنین باید در این چهارراه سرعت‌گیر نصب شود تا دست‌کم از شدت ضربه در تصادفات کم کند. در این وضعیت گاهی خودرو آن‌قدر سرعت دارد که می‌چرخد و به دیوار یا درخت برخورد می‌کند.

او علاوه‌براین‌ها از سروصدای رفت‌وآمد خودروهایی می‌گوید که از روشنایی روز تا ساعات پایانی شب اهالی را کلافه کرده‌اند؛ «یا صدای بوق است یا تصادف.»

از شدت تصادف از خواب بیدار می‌شوم

آن‌طور که اهالی می‌گویند روز و شبی نیست که از صدای تردد ماشین‌ها آسایش داشته باشند. آقای گلچین راننده تاکسی است و خودش در همین خیابان‌ها و کوچه‌های شلوغ رفت‌وآمد می‌کند. او هم تجربه تصادف در این چهارراه را دارد و می‌گوید: آن‌قدر سرعتشان زیاد است که نمی‌توانند خودرو را کنترل کنند. روز و شب هم ندارد؛ چند مرتبه با صدای تصادف از خواب بیدار شده‌ایم.

درست لحظه‌ای که مسیر رفت‌وآمد خودروها و محل تصادفاتشان را نشانم می‌دهد، دو خودرو با سرعت به هم می‌رسند. جیغ ترمزشان بلند می‌شود. خوشبختانه زود پدال را فشار داده‌اند و ماشین‌ها در آستانه برخورد، می‌ایستند و ماجرا به خیر می‌گذرد. گلچین می‌گوید: شاهد از غیب رسید! خیلی وقت‌ها راننده‌ها می‌توانند ماشین را کنترل کنند و فقط صدای مهیب ترمزشان مردم را اذیت می‌کند اما دفعاتی هم هست که دیر می‌جنبند و غیر جیغ ترمز، صدای برخورد هم می‌شنویم. او به تابلوهای مسیر هم اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: این چهارراه با تابلوهایی که پشت درخت‌ها پنهان شده است، هیچ دید مناسبی برای رانندگان ندارد.

آقای گلچین در پایان از دلزدگی‌اش از سکونت در این محله می‌گوید؛ «از سال ۸۲ ما ساکن همین محله هستیم ولی در چند سال اخیر با زیادشدن خودروها وضعیت برخی خیابان‌ها هم شلوغ و غیرقابل‌سکونت شده است.» و به این فکر می‌کند که «اگر درست نشود، جای ماندن نیست.»

این خیابان شکل محل مسکونی ندارد

از ابتدای کوچه چند تقاطع را رد می‌کنیم به‌سمت انتها و محدوده دفاتر باربری‌ها. غلام‌زاده، مدیر یکی از همین باربری‌هاست. از وضعیت ترافیک و تصادفات که می‌پرسم، از پشت میزش بلند می‌شود تا داخل خیابان مسیر عبورومرور خودروها را نشانم بدهد؛ «این خیابان بین یک بولوار اصلی و پایانه قرار گرفته و طبیعی است شبانه‌روز رفت‌وآمد و تصادف داشته باشد اما کاش مسئولان فکری برایش کنند تا با بستن برخی فرعی‌هایش، این شلوغی و تصادفات را کم کنند.» او معتقد است این کوچه و مسیر فرعی، دیگر شکل محله مسکونی ندارد و بیشتر شبیه یک خیابان اصلی است. غلام‌زاده هم صدای تصادفات بسیاری را از داخل دفترش شنیده است و می‌گوید: ظهرها و ابتدای تاریکی شب، وضعیت بدتر است. اگر تصادف هم نباشد، صدای خودروهایی که با سرعت زیاد عبور می‌کنند، آزاردهنده است. اغلب بعد از تصادف، عده‌ای دور محل حادثه جمع می‌شوند و این مسئله، ترافیک و شلوغی را بیشتر می‌کند.

آموزشگاه رانندگی مشکل مضاعف

شایسته، یکی دیگر از اهالی این محل، اگرچه ساکن آپارتمانی در میانه خیابان و از چهارراه تصادفات دور است، از شلوغی و ترافیک آن خبر دارد. او به عامل دیگری دراین‌باره اشاره و اضافه می‌کند: یک آموزشگاه رانندگی در این منطقه قرار دارد که مسیر اصلی‌اش از خیابان امام‌خمینی ۸۸ است و بار بخشی از خودروها مربوط به مراجعان آن است. از سوی دیگر، خودروهایی که تحت تعلیم هستند، به‌دلیل سرعت پایین و عبور مداوم از خیابان‌های هم‌جوار باعث تصادف می‌شوند. او معتقد است درصورتی که خیابان سرعت‌گیر داشته باشد، مشکل سرعت خودروها کنترل خواهد شد.

پاسخ مسئول

طرح ایمن‌سازی در خیابان ۸۶ اجرا می‌شود

گلایه اهالی محل را به گوش مسئولان مرتبط در شهرداری منطقه۸ و راهور نیروی انتظامی می‌رسانیم و قرار می‌شود که پس از بازدید از منطقه و بررسی وضعیت، اعلام نظر کنند. چند روز بعد، محسن خادم‌پیر، رئیس اداره عمران و حمل‌ونقل شهرداری منطقه۸ نتیجه بازدید محلی را این‌طور بیان می‌کند: «در بررسی‌های انجام‌گرفته تصمیم بر آن شد که طرح ایمن‌سازی در این خیابان صورت بگیرد.» آن‌طور که او می‌گوید «نصب سرعت‌گیر، رفلکتور و گل‌میخ جزو اولین موارد که شهرداری منطقه پیگیرش خواهد بود و پس از تعیین پیمانکار و بستن قرارداد اجرایی خواهد شد.»

خادم‌پیر علت اجرانشدن این موارد را نامناسب‌بودن وضعیت آسفالت خیابان می‌داند و تاکید می‌کند: درحال حاضر با بهسازی آسفالت خیابان، شرایط نصب موارد سرعت‌گیر و ایمن‌سازی فراهم شده‌است. بخش دیگری از پاسخ مشکل اهالی امام خمینی(ره)۸۶ را از زبان سرهنگ علی‌اکبر غلامی، سرکلانتر شرق راهور مشهد، می‌شنویم. او هم پس از بازدید از این محل حادثه‌خیز، بر آرام‌سازی خیابان تاکید می‌کند و اعلام می‌کند: پیشنهاد دادیم که در ورودی امام‌خمینی(ره)۸۸ جزیره‌ای قرار داده شود که برای گردش به چپ و مستقیم اصلاح مسیر صورت بگیرد و تداخل ورودی در مقابل آزموشگاه رانندگی نیز برطرف شود.

این مقام مسئول می‌گوید: برای تقاطع دهلاویه هم با اینکه تابلو «رعایت حق تقدم» نصب شده است، آرام‌سازی ترافیکی انجام خواهد شد.

رانندگان به محض اینکه ترافیک بولوار را می‌بینند، وارد این خیابان می‌شوند و چون دید کاملی ندارند و همچنین خیابان شیب دارد، با سرعت زیاد و دنده پر به سرچهارراه می‌رسند که حاصلی جز تصادف ندارد.

